

pósnažetej.“ (Přichirunaj tež Sjew. Jana 8, 3. 4.) Čim wutrobnišcho šo teho droheho wopora troschtujemy, s kotrymž je naš Jesuř s Božej prawdosću sjednał, čim horzyschi, čim plódnischi budže našch dźał. Tak njewostanjemy stejo pschi chwalobnym woporje našheju hubow, ale podamy tež wschitke druge šwoje stawy, šwoje znyłe čžěło „ša žiwy, šwjaty a Bohu spodobny wopor“ (Rom. 12, 1); čim swólniwischo budžemy tež pošluschni temu japoschtolštemu napominanju: „Dobrotu čžinicž a wudželicž njesapomńče; pschetož tajke wopory spodobaju šo Bohu derje.“ Hebr. 13, 16. Šhonjenje Božeho šmiljenja šbudžuje dźakomnosć, šbudžuje šmilnosć. — Kał steji nětko s modlenjom w twojim domje? — Ty, mój luby bratsje, kiž šy psches Božu hnadu s hospodarjom, wěsch ty, kaž dostojnstwo je čži s tym tón Anješ spožčik a dowěrik? Ty mašch ša šwojich domjazych jich domjazy měšchnik byčž. Ty mašch šo šwěru wo to staracž, šo by twój dom to šame napišmo měl a wobarnował, kotrež bě Josua ša šwój dom wušwolił, jako džesche: „Ša a mój dom chžemy temu Anjesej šlužicž.“ Jos. 24, 15. Jačo hospodač mašch tu wyšoku, šwjatu pschišluschnosć, šo niz jenož šwojim domjazym roškasujesch a jich s čželnej žiwnosću šastarujesch, ale šo jich tež š předomanju a š Božemu šłowu džeržišch a tež domach Bože šłowo niz jenož šam, ale tež s nimi hromadže wužitwašch, kaž tež šo niz jenož šam, ale tež s nimi hromadže wopory modlenja Bohu wschědnje woprujesch. — Kóždemu pač njeje date, šo móže šo psched druhimi se šwojeje wutrobny wótsje modlicž. A sčtož tež hewał tón dar ma, tola tež šhoni, šo druhdy tajke šuche čžasny w nim nastawaju, hdžež by jeho modlenje mačo šbudžaze a natwarjaze byčo. Šižom